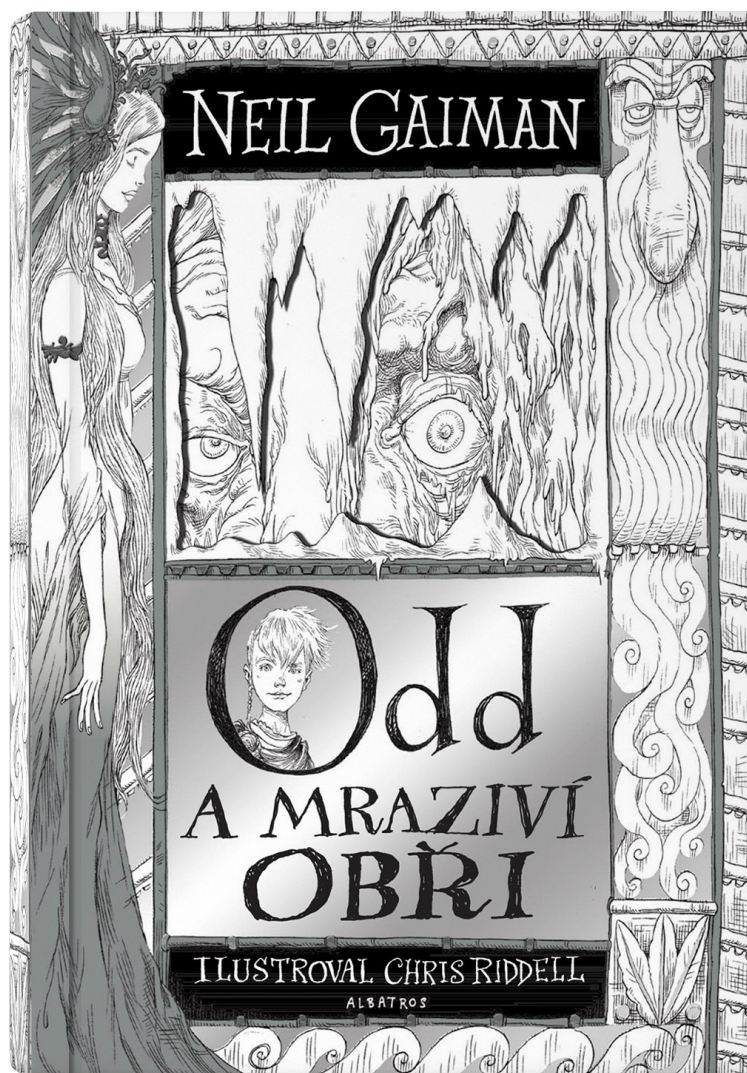






ČASOVÁ NÁROČNOST:	15 min
MÍSTO:	Třída
POMŮCKY DO SKUPINY:	3 sklenice, 3 kostky ledu, sůl, pepř, drcenou červenou papriku.

REALIZACE ÚKOLU

- 1) Přečtete dětem úvod do úkolu Jak na ledového obra.
- 2) Provedte pokus – do každé sklenice vložte kostku ledu. Jednu kostku posypejte solí, druhou pepřem a třetí červenou paprikou.
- 3) Zeptejte se dětí, která kostka ledu podle nich roztaje nejrychleji.
- 4) Přečtete dětem dodaný úryvek z knihy Odd a ledový obr.
- 5) Podívejte se na výsledek pokusu.

ÚVOD DO ÚKOLU JAK NA LEDOVÉHO OBRA

Odd je mladý Viking, kterému osud příliš nepřál. Přišel o otce a navíc si zranil nohu tak nešťastně, že se mu špatně chodí a vesničané se mu kvůli tomu smějí. Odd se proto rozhodne nechat vesnici za sebou a vyrazit do lesů. Na své cestě zaváté sněhem potká tři zvířata – medvěda, lišku a orla. Brzo se však ukáže, že to nejsou zvířata jen tak ledajaké. Jedná se o bohy, které do zvířecí podoby proměnil rozhněvaný ledový obr. Obr nejenže vzal bohům jejich pravou podobu, ale také zahalil celou zem do sněhu a ledu. A dokud se mu někdo nepostaví, jaro nikdy nepřijde... Myslíte, že by něco takového mohl zvládnout Odd? Že by mohl změřit síly s někým tak mocným, jako je ledový obr? Pokud se do toho pustí, bude to chtít dobrý plán. Možná by mohl přijít na něco, co by obra oslabilo. Zkuste uhádnout, co by mohlo obru, který je z ledu, uškodit nejvíce. Bude to sůl, pepř nebo ohnivý prášek?



Býl jednou jeden chlapec,

říkali Podivný Odd, a v těch časech a končinách na tom nebylo nic zvláštního ani neobvyklého. Jméno Odd znamenalo *hrot osří* a přinášelo štěstí.

A *podivný* vsuktu byl. Aspoň si to o něm mysleli ostatní vesničané. Ale jestli něco neměl, tak štěstí.

Jeho otec zahynul během námořní výpravy za kořisti před dvěma lety, když bylo Oddovi deset. To se lidem během námořních výprav stávalo, jenže jeho ote nezabil žádný Skot, nezemřel slavně v žáru bitvy, jak se na Vikinga sluší. Skočil přes palubu, aby zachránil jednoho z malých podsaditých poníků, které s sebou brávali na nájezdy, aby jim nosili zásoby a kořist.

Na poníky nakládali všechno zlato a cennosti a jídlo a zbraně, co jen našli, a poníci se s nimi plahočili zpátky na loď. Poníci byli na lodi ze všeho nejcennější a nejpracovitější. Potom co jeden Skot zabil Olafa Výsokého, musel na poníky dohlížet Oddův otec. Oddův otec neměl s poníky moc zkušeností, protože se živil jako dřevorubec a řezbář, ale snažil se, seč mohl. Na zpáteční cestě se během porvu větru a deště z Orkneji jeden poník odvázal a spadl přes palubu. Oddův otec skočil s provazem do šedého moře, dotáhl poníka zpátky k lodi a spolu s ostatními Vikingy ho zase dovlekl na palubu.

Do rána Oddova ote zabil chlad, mokro a voda v plicích.

Když se ostatní vrátili do Norska, pověděli to Oddově matce a Oddova matka to pověděla Oddovi. Odd jen pokrčil rameny. Neplakal. Neřekl na to nic.

Nikdo nevěděl, co Odd uvnitř cítí. Nikdo nevěděl, co si myslí. A to bylo ve vesnici na březích fjordu, kde každý věděl o každém první poslední, přímo k nesnesení.

Vikem tenkrát nikdo nebyval na plný úvazek. Všichni měli i jinou práci. Loupežné výpravy po moři muži podnikali pro zábavu, nebo aby si obstarali něco, co jim ve vesnici chybělo. Pořizovali si takhle i svoje ženy. Oddovu matku, která byla zrovna tak tmavovlasá, jako byl Oddův otec světlovlasý, přivezl na fjord na lodi ze Skotska. Zpívala Oddovi balady, které se naučila jako dívka, než jí Oddův otec sebral nůž a přehodil si ji přes rameno a ocdnesl si ji na loď.

Odd si říkal, jestli se jí po Skotsku nestýská, ale když se jí zeptal, tak mu pověděla, že ani ne, jen se jí stýská po lidech, co mluví stejným jazykem. Teď už mluvila jazykem seveřanů, ale s přízvukem.

Oddův otec vládl sekýrou. Měl srub s jednou místností, který si postavil z polen hluboko v lesíku za fjordem, a chodíval do lesů a vracíval se třeba o týden později s ručním vozíkem vysoko naloženým poleny. Ta pak nechával zvětrat, aby se dala snadno štipat, protože v těch končinách se všechno vyrábělo ze dřeva: dřevěnými hřeby se spojovaly dřevěné planěky, ze kterých se stavěla dřevěná obydlí či dřevěné lodě. V zimě, když navály závěje sněhu tak hluboké, že se nedalo cestovat, sedával Oddův otec u ohně a vyřezával ze dřeva obličej a hračky a pohárky a misky a Oddova matka přitom šila a vařila a neustále zpívala.

Měla nádherný hlas.